

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Clara Raphael

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 50.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403940116704.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

Da først, naar Kvinden er opvaagnet til selvbevidst Liv, da lader den store Idee om Menneskeslægtens Enhed sig realisere, ved en aandelig Forening mellem hende og Manden. Ikke ved at de parres i Ægteskab, som Kortene i Sortepeer! En saadan haandgribelig Forening mener jeg ikke. I et frit aandeligt Samliv maae de forskjellige Naturer idelig tabe sig i hinanden, for at vende berigede tilbage til sig selv. Kvinden maa tilegne sig Mandens aandelige Realitet, da ellers hendes indre Liv let bliver en skjøn Phantasieskabning, uden skabende Kraft og Selvvirksomhed. Selv maa hun bevare sin Sjæl som et reent Speil, hvori han kan see Idealet. Hun maa aldrig tabe sig i det Materielle, men hæve ham med sig derover. Den levendegjørende Aand, den høie Begeistring og barnlige Tro ere Grundtonerne i hendes Væsen, som han maae tilegne sig, hvis hans Character skal opnaae nogen sand Enhed. Man kan jo ikke spille det simpleste Musikstykke paa et Claveer, hvor enten Bassen eller Discanten mangler; men en Forening af begge er istand til at frembringe den skønneste Harmonie.